

Cinema a la Pedrera

Cinema a la Pedrera

Febrer 2007
A quatre mans

El cinema està lligat, com a art col·lectiu que és, a parelles i associacions. Potser el fet de ser fill de dos germans amaga la clau d'aquesta tenaç tendència a la multiplicitat. Sigui com sigui, la història del cinema conté associacions tan harmòniques com la de Lilian Gish i D.W. Griffith o tan impossibles com les de Flaherty i Murnau. Es tractava, ja aleshores, de films fets a quatre mans, en els quals l'important era pensar a duo, filmar en companyia i treballar en un perpetu estat de trànsit entre les idees d'un i les de l'altre. Ni tu, ni jo, ni ell, ni ella, ni meu, ni teu... són films que buscaven més enllà de l'u: peces múltiples, diverses i diferides.

El programa es completa amb un homenatge a la recentment desapareguda Danièle Huillet, cineasta que, amb Jean-Marie Straub, va portar a la màxima expressió el compromís amb aquesta manera de fabricar les pel·lícules: el cinema fet a quatre mans.

Dijous 1 de febrer

19.00 | **This World** de Naomi Kawase i Hirokazu Kore-Eda, 1996, 60 min.

Dijous 8 de febrer

19.00 | **To Sang Foto Studio** de Johan van der Keuken, 1997, 33 min + **Amsterdam afterbeat** de Johan van der Keuken, 1996, 16 min.

Ciné-Mafia de Jean Rouch, Joris Ivens, Henri Storck, 1980, 35 min.

Dijous 15 de febrer

19.00 | **Soft and Hard (A soft conversation between two friends on a hard subject)** de Jean-Luc Godard i Anne-Marie Mièville, 1985, 52 min.

Dijous 22 de febrer

19.00 | **Le cochon** de Jean Eustache i Jean-Michel Barjol, 1970, 50 min.

Dimarts 27 de febrer

19.00 | **Sicilia!** de Straub i Huillet, 1999, 66 min.

6 Bagatelles de Pedro Costa, 2004, 18 min.

Dijous 1 de març

19.00 | **Sicilia! Si gira** de Fitoussi, 2000, 82 min.

Cicle assessorat per Manuel Asín i Daniel Pitarch

La Pedrera

Passeig de Gràcia, 92
Barcelona
www.fundacioaixacatalunya.org

Informació 902 400 973
Entrada gratuïta
Aforament limitat

This world
de Naomi Kawase i Hirokazu
Kore-Eda, 1996

Correspondència entre dos dels cineastes japonesos contemporanis més interessants: Naomi Kawase (directora de documentals personals com *Katatsumori*, 1994, ficcions com *Suzaku*, 1996, premiada amb la Càmera d'or al festival de Cannes, o *Shara*, 2003) i Hirokazu Kore-Eda (director, entre d'altres, de *Nadie sabe*, 2004). La trobada entre dues maneres de fer cinema que decideixen construir una peça en diàleg. Entre els documentals íntims de Kawase i les ficcions màgiques de Kore-Eda queda un marge en què les sensibilitats es toquen.

To Sang Foto Studio
de Johan van der Keuken,
1997
+ **Amsterdam afterbeat**
de Johan van der Keuken,
1996

Com retratar un carrer d'Amsterdam ple de gent de nacionalitats diverses? Johan van der Keuken sembla trobar la solució en el fotògraf del barri: el Sr. To Sang. Fotografia i cinema, To Sang i Van der Keuken, treballen aquí a duo per captar la realitat d'un i d'una ciutat. Noshka van der Lely és l'operadora de so i la companya de van der Keuken. *Amsterdam afterbeat* recull totes les cues dels plans d'*Amsterdam Global Village* (1996) que ella tanca fent sonar la claqueta. La recol·lecció és un muntatge rítmic d'aquests instants en què Noshka sempre riu.

Ciné-Mafia
de Jean Rouch, Joris Ivens,
Henri Storck, 1980

Jean Rouch és l'autèntic mestre de tota una generació. A l'Àfrica, a França i fins i tot a Barcelona (en la seva darrera visita, poc abans de morir) sempre s'ofereix a treballar en col·laboració. Presentem una de les seves obres esbojarrades en la qual es troba amb altres *maîtres fous* del cinema: Joris Ivens i Henri Storck. No cal dir res més, una autèntica producció en sèrie d'inesperats.

Soft and Hard (A soft conversation between two friends on a hard subject)
de Jean-Luc Godard i
Anne-Marie Mièville, 1985

Els cineastes Jean-Luc Godard i Anne-Marie Mièville conformen des de principis dels 70 una de les associacions creatives més fèrtils i menys conegudes del cinema europeu. A més dels films a duo, cadascú acostuma a treballar als films de l'altre. *Soft and Hard*, un encàrrec de la televisió anglesa, és la cinquena pel·lícula que han firmat conjuntament com a directors. Autoretrat del dia a dia de la parella de cineastes a casa, la pel·lícula passa revista a la divisió quotidiana de tasques domèstiques i creatives sota la doble forma del diàleg i l'assaig sobre la producció d'imatges.

Le cochon
de Jean Eustache i
Jean-Michel Barjol, 1970

Una de les constants de l'obra d'Eustache és la reflexió sobre el que anomenaríem, en paraules de Víctor Erice, la "doble natura del cinematògraf": la condició documental d'un art que sembla tenir una insaciabile set de ficció. *Le cochon* seria, sota aquest punt de vista, una variació més de la dualitat. El registre directe d'un esdeveniment real i ritual (la matança del porc a un poble francès) però, aquest cop, retratat per dos cineastes alhora amb equips separats. Es tracta de l'únic film que Eustache va fer amb un altre director. "Dues mirades sobre un mateix fet", deia Eustache, "vet aquí exactament el que he volgut evitar".

Setmana Straub - Huillet

Sicilia!
de Jean-Marie Straub
i Danièle Huillet, 1999

Un cicle sobre cinema realitzat a quatre mans no pot tancar-se sense cap referència a Jean-Marie Straub i Danièle Huillet, la parella de cineastes que probablement han arribat més lluny en aquest camí, al llarg de més de 40 anys de treball en comú. A les seves pel·lícules, una partició precisa de les tasques (Jean-Marie escriu el guió, s'ocupa de la imatge i dirigeix els actors; Danièle s'ocupa principalment del so y del muntatge) no exclou una compenetració igualment precisa. Godard ho ha explicat bé en relació amb la seva experiència: "la diferència és que Anne-Marie i jo anem en bicis separades i ells van en tàndem".

Amb aquestes projeccions, *Cinema a la pedrera* vol dedicar un record a la recentment desapareguda Danièle Huillet.

6 Bagatelles
de Pedro Costa, 2004

Una de les darreres pel·lícules de la filmografia de Straub i Huillet. Els cineastes van adaptar la novel·la *Conversa a Sicília* d'Elio Vittorini, seguint els seus particulars credo i poètica del cinema. El rigor de Straub i Huillet adaptat a l'escriptura popular de Vittorini.

Peça realitzada per Pedro Costa sobre el muntatge de *Sicilia!* i, alhora, retrat dels artistes al seu taller. Costa, que també va realitzar un llargmetratge sobre el mateix tema, va ser la condició que els cineastes van posar a la televisió per deixar-se fer aquest retrat.

Sicilia! Si gira
de Jean-Charles Fitoussi,
2000

Jean-Charles Fitoussi és un dels autors joves més destacats de França i ha exercit d'ajudant de direcció per a Straub i Huillet (a *Sicilia!*, *Operai*, *contadini* i *Il ritorno del figlio prodigo*) o Rohmer. A *Sicilia! Si gira* va realitzar un seguiment de tot el procés de realització de la pel·lícula, dels assaigs al rodatge. Una lliçó de cinema i sobre el procés de creació en companyia.

